

16. februar 2026

I henhold til § 37, stk. 1 i Forretningsordenen for Inatsisartut, fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut.

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

1. Hvordan kan Naalakkersuisoq forsvare at deltage i Vinter-OL i Italien som en del af en tjenesterejse, når Naalakkersuisut samtidig har opfordret til nationalt sammenhold og fokus på Grønlands presserende udfordringer hjemme?
2. Kan Naalakkersuisoq redegøre konkret for, hvilke resultater Grønland forventer at opnå ved deltagelsen i Vinter-OL i Italien?
 - 2a. Hvordan gavner dette direkte den Grønlandske befolkning i denne periode?
3. Hvad er de samlede omkostninger ved tjenesterejsen til Danmark og Italien?
 - 3a. og hvordan retfærdiggør Naalakkersuisoq disse udgifter over for borgere, som forventes at stå sammen og vise ansvar?
4. Hvordan mener Naalakkersuisoq, at det sender signal om, at alle skal stå sammen om Grønland, når Naalakkersuisoq prioriterer en international rejse til blandt andet Vinter-OL, frem for at være fysisk tilstede i Grønland i en politisk vigtig periode?
5. Var det Naalakkersuisoq personligt nødvendigt at deltage i Vinter-OL, eller kunne Grønland have været repræsenteret på embedsmandsniveau eller idrætsorganisationer for at spare ressourcer?
6. Mener Naalakkersuisoq selv, at deltagelse i Vinter-OL er en ansvarlig prioritering, Naalakkersuisut samtidig opfordrer befolkningen til at stå sammen og fokusere på Grønlands situation?
7. Var der andre Naalakkersuisut der deltog under Vinter-OL i Italien?
8. Kan Naalakkersuisoq redegøre konkret for, hvilke nye eller konkrete fremskridt der blev opnået under de afholdte møder, som ikke kunne være opnået uden Naalakkersuisoq's personlige deltagelse?
9. Vil det sige at Grønland ikke længere står i en alvorlig situation, når Naalakkersuisoq prioriterer internationale rejser blandt andet deltagelse til Vinter-OL i denne tid?

(Medlem af Inatsisartut Lars Poulsen, Siumut)

Begrundelse:

På baggrund af redegørelsen om Rigets tilstand (EM 2025/185) hvor Inatsisartut samling på denne baggrund er blevet udsendt rejses ovenstående spørgsmål, fordi der i redegørelsen gentagne gange lægges vægt på, at Grønland befinder sig i en alvorlig og ekstraordinær situation, hvor verden forandrer sig hurtigt, internationale magtforhold udfordres, og hvor vores land er blevet centrum for global opmærksomhed. Samtidig fremhæves det, at situationen skal håndteres med modenhed og ansvar, at vi skal fastholde roen, og at befolkningen har vist et stærkt sammenhold, som har haft både symbolsk og menneskelig betydning.

Når Naalakkersuisut i samme periode opfordrer til nationalt sammenhold, stabilitet og ansvarlighed, rejser det et naturligt spørgsmål om prioriteringen af deltagelse i Vinter-OL i Italien som led i en tjenesterejse. Redegørelsen understreger, at dialog og diplomati er vejen frem, og at vi skal optræde med værdighed og ansvar i internationale fora.

Det er i den forbindelse offentligt fremført, at deltagelsen ved Vinter-OL blandt andet begrundes med, at arrangementet giver Grønland betydelig international synlighed og reklameværdi samt mulighed for at afholde møder og fremme idrætspolitiske interesser. På den baggrund findes det relevant at få konkretiseret, hvilke konkrete og målbare politiske, diplomatiske eller økonomiske resultater Grønland forventer at opnå, og hvordan denne synlighed vurderes at omsættes til reel værdi for det grønlandske samfund.

Redegørelsen lægger endvidere vægt på ansvarlighed, stabilitet og styrkelse af vores egne institutioner og økonomiske fundament. I den sammenhæng er det rimeligt at efterspørge åbenhed om de samlede omkostninger ved tjenesterejsen til Danmark og Italien, herunder om der er foretaget en vurdering af forholdet mellem udgift og forventet effekt. Transparens om prioriteringer er en naturlig del af den ansvarlighed, der fremhæves i redegørelsen.

Endelig beskrives situationen som en periode, hvor sammenhold ikke betyder ensartethed, men at vi står sammen om det fælles ansvar for landets fremtid. I lyset heraf er det relevant at få belyst, om Naalakkersuisoqs personlige deltagelse var nødvendig, eller om Grønland kunne have været repræsenteret på embedsmandsniveau eller idrætsorganisationer, samt om Naalakkersuisoq selv vurderer, at deltagelsen i Vinter-OL er en ansvarlig prioritering i en politisk vigtig periode, hvor signaler om nærvær, stabilitet og fokus på hjemlige udfordringer har særlig betydning, og når Naalakkersuisoq under Inatsisartuts samling den 2. februar 2026 selv har pointeret at landet står i så bekymrende situationen, at der er risiko for at det ville blive den sidste dag i Inatsisartut salen.

Jeg ønsker at modtage svar inden for 10 arbejdsdage.